

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 576: Báo Ân Phật Ở Tại Đây, Cứu Độ Tất Cả Mọi Khổ Đau Ở Tại Đây, Viên Mãn Bồ-Đề Nguyên Cũng Ở Tại Đây

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 049)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Báo ân Phật ở tại đây, cứu độ tất cả mọi khổ đau ở tại đây, viên mãn Bồ-đề nguyện cũng ở tại đây.】

Chúng ta có thể hiểu rõ đạo lý, có thể thấu hiểu chân tướng của sự thật, đây là do chư Phật, Bồ-tát chỉ dạy. Chúng ta biết phải sống như thế nào, biết phải tu hành ra sao, biết làm cách nào để thoát khỏi lục đạo luân hồi, tất cả đều nhờ vào ân đức giáo hóa của chư Phật, Bồ-tát. Nếu quả thật có thể thực hành theo đúng như vậy, đó mới gọi là báo ân Phật. Tự bản thân chúng ta phải chân thật nỗ lực thực hành, để chứng minh những lời Phật dạy là thuần chánh, không hề sai lệch, thì chúng ta mới yên tâm đem phương pháp này giới thiệu cho người khác, cúng dường cho đại chúng, hy vọng mọi người đều cùng đến tu học, mọi người đều đạt được hạnh phúc, đây chính là cứu độ tất cả mọi khổ đau. Viên mãn Bồ-đề nguyện, Bồ-đề nguyện chính là Tứ Hoảng Thệ Nguyện, chúng ta muốn làm cho từng nguyện trong “Tứ Hoảng Thệ Nguyện” đều được hiện thực hóa thì cũng là ở tại đây.

“Câu chuyện Vua Ca Lợi”, xem trong “Giảng Nghĩa” quyển 3, trang 110. Đoạn này chúng ta lướt qua, đây là một câu chuyện nằm trong cuốn Giảng nghĩa Kinh Kim Cang của Cư sĩ Giang Vị Nông, quyển 3, trang 110. Như tôi vừa mới nói, gốc tích của câu chuyện này được giảng chi tiết nhất là ở trong “Kinh Đại Niết Bàn”. Vị bạo quân này, vị ác vương này, chính là tiền thân của Tôn giả Kiều Trần Như. Chỗ này chỉ nói sơ lược một chút, chi tiết thì chư vị tự mình tìm đọc. Đức Phật Thích Ca Mâu Ni vào thời điểm đó vẫn là một vị Bồ-tát, chưa thành Phật, Ngài đang tu hạnh nhẫn nhục thì gặp phải sự việc như thế này. Nhà vua dẫn theo tùy tùng đi săn bắn. Bồ-tát tu hành thường là ở trên núi, trong hang động. Trong lúc đi săn, mọi người đi tản ra và lạc mất nhau, có vài

cung nữ của nhà vua nhìn thấy Bồ-tát đang ngồi kiết già, đang nhập định ở đó, liền đến gặp vị Bồ-tát này. Bồ-tát thấy họ đến thì cũng rất hoan hỷ, bảo mọi người ngồi xuống xung quanh, rồi thuyết pháp cho những cung nữ này nghe. Nhà vua tìm kiếm khắp nơi mà không thấy, kết quả lúc tìm được thì phát hiện ra mấy cung nữ này đang ở đây, lại thấy có một người xuất gia tu hành đang thuyết pháp cho họ, trong lòng vua vô cùng bức tức, liền hỏi Ngài: Ông tu pháp gì? Bồ-tát đáp: Tôi tu nhẫn nhục. Vua nói: Được, ông tu nhẫn nhục, ta sẽ thử xem sao, xem ông có nhẫn được hay không, có khả năng nhẫn hay không. Liền dùng đao lóc từng miếng thịt của Ngài xuống, rồi hỏi: Ông có thể nhẫn được không? Đây chính là xẻo thịt lóc xương, cắt xén thân thể. Bồ-tát thật sự không buông một lời oán thán, mặc cho vua lóc thịt, câu chuyện là như vậy đó. Đến cuối cùng, Bồ-tát phát ra một lời nguyện: Ta không những không oán hận nhà ngươi, mà mai này khi ta thành Phật, người đầu tiên ta độ chính là ngươi. Vì thế trong thời đại này, khi Đức Phật Thích Ca Mâu Ni thành đạo, người đầu tiên được đắc độ là Tôn giả Kiều Trần Như, chính là hậu thân của Vua Ca Lợi, nguyện của Phật đã được thực hiện rồi. Đây là sự bức hại vô cớ, một thủ đoạn tàn khốc đến như thế, nhưng Bồ-tát không hề mảy may động một chút tâm sân hận nào. Chúng ta gặp một chút chuyện nhỏ nhất cũng nhẫn nhịn không nổi, đọc đến đoạn kinh văn này, quý vị có cảm tưởng gì? Không có cảm tưởng, đọc xong mà không có cảm tưởng gì, trơ lì vô cảm, thì hết cách rồi. Đọc xong mà vẫn đứng đưng vô tình, như vậy sao có thể được? Cho nên hãy thử nghĩ xem vì sao chúng ta học Phật mà không thể thành tựu? Đọc kinh văn lên mà vẫn thờ ơ không rung động, thế thì làm sao mà hành trì? Ít nhất cũng phải sanh tâm tầm quý, phải thực sự nghiêm túc mà học tập, phải thực sự có thể nhẫn, nhất thiết pháp đắc thành ư nhẫn (tất cả pháp đều thành tựu nhờ nhẫn).

Do đây có thể thấy, trong Tăng đoàn Phật pháp, thầy trò và đại chúng trong đời quá khứ cũng đều là có duyên phận với nhau, cũng đều là báo ân, báo oán, đòi nợ, trả nợ; giống như Lục Quân Tỳ-kheo, Đề Bà Đạt Đa, đó chính là ác duyên, đến để quấy phá. Nhưng tuy là ác duyên, Phật có năng lực biến ác duyên thành thiện duyên. Cho nên nếu quý vị dùng con mắt tĩnh lặng để quan sát, những người như Đề Bà Đạt Đa cũng đều là Bồ-tát hóa thân, không có một ai là không thiện. Quý vị quán sát những sự việc này, quán sát một cách bình tâm và thâm sâu, thì ra những việc này không hề tồi tệ; thoát nhìn thì dường như không phải là chuyện tốt, nhưng nhìn kỹ, nhìn sâu vào bên trong thì lại là một điều tốt đẹp, phải nhìn cho sâu sắc, nhìn cho thấu đáo bề xa. Thời tôi còn trẻ, dường như

vẫn chưa tiếp xúc với Phật pháp, tôi rất thích đọc lịch sử. Trong lịch sử, mọi người đều biết đến Tần Cối, Nhạc Phi. Nhạc Phi rất vĩ đại, là một trung thần; Tần Cối là một đại gian thần, mọi người đều phê phán Tần Cối rất tệ. Cách nhìn của tôi thì không giống vậy, tôi nói Tần Cối là người tốt, quá tốt rồi; những người quanh tôi nghe xong đều thấy thật kỳ lạ, sao cách nhìn của ông lại khác với người ta thế. Cái tốt của Nhạc Phi là dạy chúng ta tận trung, răn dạy chúng ta phải tận trung báo quốc; còn Tần Cối quý vị xem, bức tượng đồng của ông ta quỳ trước phần mộ của Nhạc Phi, ông ta cũng đang dạy chúng ta, dạy chúng ta đừng làm việc ác, làm việc ác thì sẽ có kết cục giống như ông ta, đó chẳng phải là một người thầy tốt sao? Tôi nói Tần Cối đang ở đâu? Tần Cối lẽ ra phải đang hưởng phước trên thiên đường, ông ta đã giáo hóa biết bao nhiêu người, đó chẳng phải là chuyện tốt sao? Cho nên nếu quý vị nhìn thấu đáo và sâu xa hơn, ông ta không hề xấu. Từ đó có thể thấy, thị phi thiện ác không có tiêu chuẩn cố định, mà tùy thuộc vào việc quý vị nhìn từ góc độ nào. Cả hai người đều là những bậc thầy của dân tộc, đều là những bậc đại thiện tri thức của thế gian, một người dạy quý vị phải tận trung báo quốc, một người dạy quý vị ngàn vạn lần đừng làm việc ác, đều là những người thầy tốt, đang hiện thân thuyết pháp.